Palais des Beaux Arts - Salle Studio

L'ATELIER THEATRAL DES INSTITUTIONS EUROPEENNES

Μαθος?

ελληνική θεατρική ομάδα

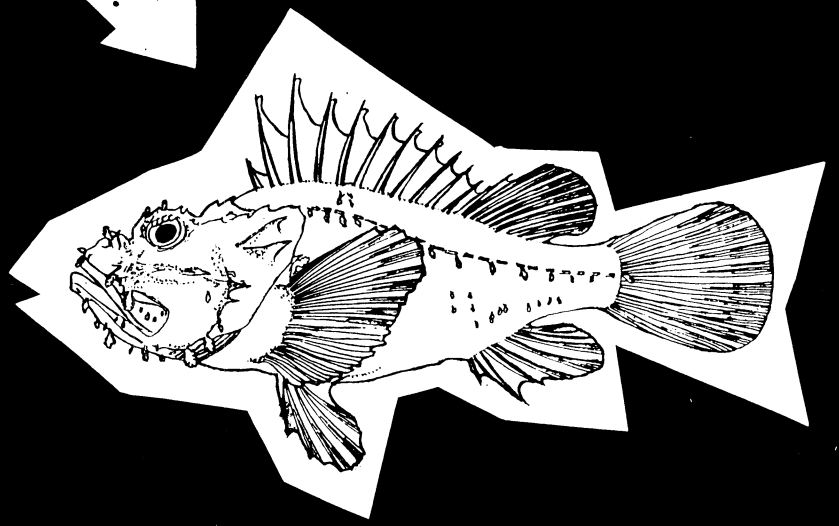

Η ΦΑΥΣΤΑ

15, 16 et 17 decembre 1988

Palais des Beaux Arts - Salle

Bruxelles

20 h 30

réservations : tél. 2359646 et 2358480

23, rue Ravenstein

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΡΦΕΥΣ

Διὰ τὴν ἑσπέραν τῆς Τρίτης 1 Αὐγούστου 1900

ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΣ ΘΕΑΜΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ

Τὰ θαύματα τοῦ μεγάλου Ἀμερικανοῦ

ΕΔΙΣΣΩΝ

Ο ΜΕΓΙΣΤΟΣ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΚΑΙ

Ο ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΣ ΦΩΝΟΓΡΑΦΟΣ

ΕΔΙΣΣΩΝ

Διερχόμενος ἐντεῦθεν, θέλει δώσει ὀλίγας μόνον παραστάσεις πρὸς τέρψιν τοῦ Κοινοῦ.

Ὁ θαυμάσιος καὶ κατακλήσων φωνόγραφος θέλει παιανήσει διάφορα καὶ ἐκλεκτότερα τεμάχια Εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς καθὼς καὶ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΑ ΜΕΡΗ, δύναται νὰ ἀκουσθῇ ἀπὸ 20 χιλ. ἀκροατὰς εἰς ἀπόστασιν 300 μέτρων.

Ὑπὸ τοῦ Μεγίστου Κινηματογράφου θέλουν ἐκτελεσθῆ εἰς φυσικὸν μέγεθος δι' ἠλεκτρισμοῦ φωτιζομένου

18 ΠΡΟΒΟΛΑΙ 18

Μέρος Α'.

Παρέλασις Ἀμερικανικῶν στρατευμάτων — Κωμικότατον Ἀλεντοπωλεῖον ἐν Κίνᾳ — Ἀγὼν ἐρωτικὸν ρίζημα τῶν Μαύρων — Τραγικὴ Ταυρομαχία ἐν Μεξικῷ — Μεγάλη Ναυμαχία ἐν Μανίλλῃ καὶ ἀνατίναξις τοῦ Θωρηκτοῦ Χρηστίνα εἰς τὸν ἀέρα. — Ἀμερικανικὸς Σιδηρόδρομος, διερχόμενος διὰ σήραγγος διατρέχει 60 μίλλια τὴν ὥραν. — Ἀκροβατικὰ Γυμνάσματα — Ὁ Κουρεὺς καὶ τὸ φάντασμα Κολυμβητικαὶ ἀσκήσεις.

Μέρος Β'.

Ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ Ἀμερικανικοῦ στόλου ἐκ τοῦ πολέμου ἐν τῷ Λιμένι τῆς Νέας Ὑόρκης — Ἐνεέριος σιδηρόδρομος διασχίζων τὴν πόλιν τῆς Νέας Ὑόρκης. — Ἡ κατάδρεξις τοῦ συζύγου τῆς πλωτρίας ὑπὸ τοῦ υἱοῦ των. — Ἀμερικανικὸν μπαλέτον — Ἀγὼν κολυμβητικὸς διὰ μηχανημάτων. — Παρέλασις τῶν γιγαντιαίων ἀνδρῶν τῆς Ἀστυνομίας τῆς Νέας Ὑόρκης πρὸ τοῦ Προέδρου Μακκύλλου — Συμπλοκὴ τεσσάρων δεισκοινίδων ἐν Νεαπόλει Ἀθηνῶν ἐν τῷ κειτῶνί των.

Μέρος Γ'.

Ἡ Λαιμαργία τῶν Μαύρων. — Ἡ κατὰ λάθος ψυχρολουσία Δυτικοῦ Ἱερίως. — Τὰ δύο γεροντοπαλλήκαρα ὀνειροπολοῦντα καὶ εἰκόνων.

ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΝΕΑΙ ΚΑΙ ΕΚΛΕΚΤΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Τρέξατε ν' ἀπολαύσητε τῶν θαυμάτων.

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΟΔΟΥ

Θέσις Α'. Δραχ. 1. — Θέσις Β'. Λεπτὰ 50.

Ὁ φόρος τοῦ Δημοσίου εἰς βάρος τῶν θεατῶν.

Εἰσιτήρια πωλοῦνται ἀπὸ πρωΐας εἰς τὸ Καφφενεῖον ΑΔΕΛΦΩΝ ΣΥΝΕΦΗ

ΗΦΑΥΓΑ

Μαθοε?

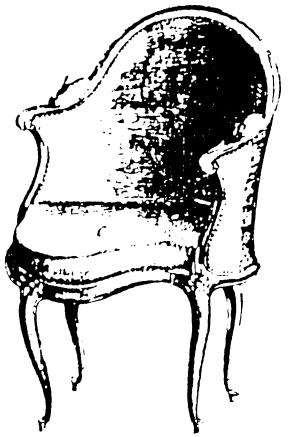

...

Ἡσυχία ἀπλώθηκε διὰ μιᾶς καὶ νεκρικὴ σιγὴ ἔπεσε στὸ ἀκροατήριο.

Βγῆκε ἕνας ἀξιωματοῦχος βάναυσος καὶ πέταξε ἔξω ἀπὸ τὰ ἀνάκτορα ἕνα γέροντα, μιὰ γυναίκα καὶ τρία παιδιά. Ἡ γυναίκα αὐτὴ ἦταν ἡ γυναίκα τοῦ Ἡρακλῆ καὶ τὰ παιδιά της ἦταν παιδιά του. Ὁ γέρος ἄρχισε νὰ μιλάη. Ἄκουγα πράματα συγκεχυμένα... πόν... ὠϊμέ... γδιά του... Δὲν ἔδωσα σημασία. Πολλὲς φορὲς τὸ παθαίνω στὸ θέατρο αὐτὸ τὸ πρᾶμα, ὅταν κάθωμαι μακρυά. Τὰ μισὰ λόγια στὴν ἀρχὴ δὲν τὰ καταλαβαίνω, ἀλλὰ σιγὰ - σιγὰ μπαίνω στὸ νόημα καὶ στὸ τέλος χειροκροτῶ.

Χιλιάδες, ὅμως θεαταί, μαζὶ μὲ μένα, δὲν ἄκουγαν καθόλου. Μόνον ὅταν ὁ γέροντας ὕψωνε τὸν τόνο τῆς φωνῆς του ἀκουγόταν κάπως... Ὅταν ὁ τόνος ἔπεφτε ἢ γύριζε τὴ ράχη πρὸς τὶς κερκίδες γιὰ νὰ βρίση αὐτὸν ποὺ τὸν πέταξε ἀπὸ τὰ ἀνάκτορα, τότε ἔπρεπε νἄχης δίπλα σου ἱέρεια τῶν Δελφῶν γιὰ νὰ στὰ ἐξηγῆ... Μυκῆνες... Ἄδη... ὠϊμέ... ἀτου... τὸν Λιόντα... Ὠϊμέ... ἀλοί... σθρῶν.

Ἕνα τέταρτο γινόταν θρῆνος καὶ σπαραγμὸς ἐπὶ σκηνῆς. Χτυπιόταν ὄρθιος ὁ γέροντας καὶ πλονζὸν ἔπεφτε ἡ γυναίκα τοῦ Ἡρακλῆ, ἡ Μεγάρα, καὶ σπάραζε. Κι ἀντιλαλοῦσαν κάμποι καὶ βουνὰ καὶ ραγίζαν οἱ πέτρες τῆς Ἐπιδαύρου καὶ ξεσκιζόταν ἡ καρδιὰ τῶν θεατῶν στὶς πρῶτες κερκίδες κ' ἔπεφτε ἄκρυ τῶν 75 δραχμῶν διακεκριμένο.

ΜΕΝΤΗ ΜΠΟΣΤΑΝΤΖΟΓΛΟΥ

Η ΦΑΥΣΤΑ

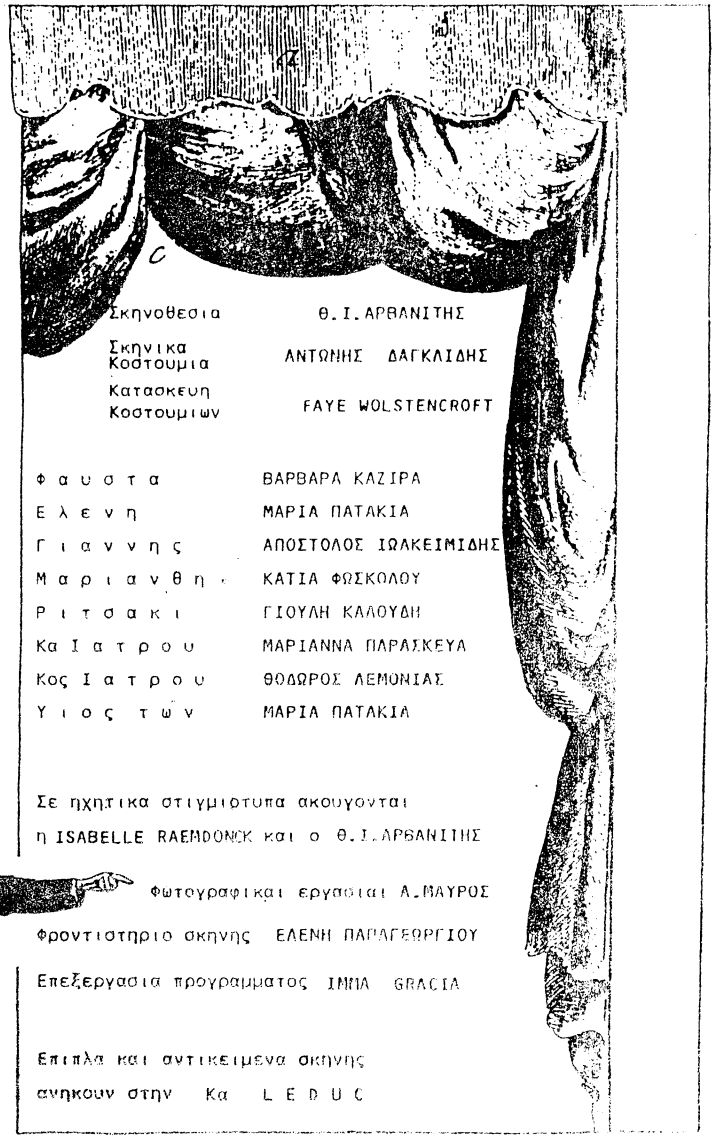

Η "Φαυστα" ανεβαινει για πρωτη φορα το 1964 στο θεατρο Βεακη σκηνοθετημενη απο τον Γιωργο Εμιρζα. Την ιδια χρονια, ο θιασος με καποιες αλλαγες, παρουσιασε το εργο στο θεατρο Αυλαια" της θεσσαλονικης και το επανελαβε το 1965 στο Θεατρο "Αλαμπρα" της Αθηνας. Το 1973 ανεβαινει απο το θεατρικο Εργαστηρι Θεσ/νικης, το 1975 παιζεται στο ραδιοφωνο σε σκηνοθεσια Γ. Μεσσαλα. Το 1976 παιζεται απο μαθητες της Σχολης Μωραϊτη, το 1977 απο την Σχολη ΠΙΠΕΛ και το 1978 απο το Κολλεγιο Αντολια της Θεσ/νικης. Το 1979 ανεβαινει απο ερασιτεχνες ηθοποιους στο Αντωνιαδειο Πολεμα της Βερροιας. Το 1981 το εργο παρουσιαζεται στο φεστιβαλ της ΚΝΕ το 1982 ανεβαινει απο το "Εδεσσαϊκο θεατρο" και το 1983 απο το θεατρικο τμημα του Πανεπιστημιου της Αθηνας. Το 1984 στο Φεστιβαλ της Δωης. Παρουσιαζεται στην τηλεοραση το 1984 σε σκηνοθεσια Γ. Εμιρζα. Το 1985 πηγαινει στο φεστιβαλ Ιθακης σε σκηνοθεσια Μεμης Κωρατου οπου απεσπασε 5 βραβεια. Τελος το 1987 ανεβαινει απο το θεατρο Στοα σε σκηνοθεσια Θ. Παπαγεωργιου.

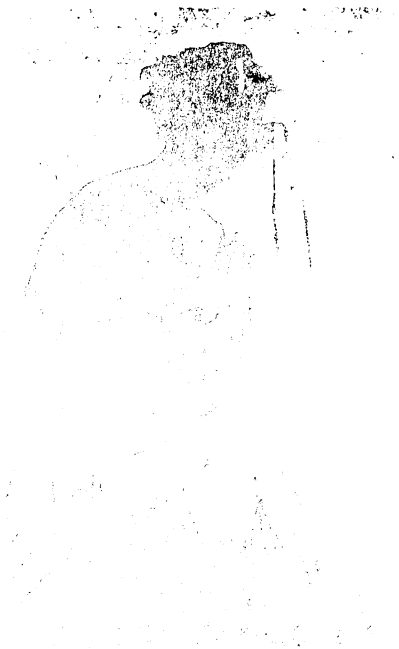

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΜΠΟΣΤ

ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗΣ (Λοιτουργη στεγη κοκκινιας) 1963
ΟΠΟΡΝΗ ΠΟΛΗ (Θεατρο Παρκ) 1965
ΦΑΥΣΤΑ (Θεατρο Θεακη) 1964
[illegible] 1973
[illegible] 1975
[illegible] 1976
[illegible] 1977
[illegible] 1978
[illegible] 1979
[illegible] 1981
[illegible] 1982
[illegible] 1983
[illegible] 1984
[illegible] 1985
[illegible] 1987

ΜΟΝΟΙ ΚΙ ΕΡΗΜΟΙ ΣΤΟ ΣΥΜΠΑΝ ΜΕ ΤΟΝ ΜΠΟΣΤ

Το παράπονό μου με τον Μπόστ είναι ότι ποτέ δέν μπόρεσα στό ποδοσφαιρικό γήπεδο του χιοῦμορ νά τόν μαρκάρω.

Πάντα μοῦ διολίσθαινε σάν δραχμή.

Πάνω που έμαθα να εικονογραφώ όπως ό Μπόστ, αὐτός πέρασε στή Γελοιογραφία. Μόλις ψιλόμαθα τή Γελοιογραφία, καί είπα: τοῦ μπαίνω!, ὅρμησε στό Εὔθυμογράφημα. Ἐκεῖ πού ἄρχισα νά στρώνω γραπτά μέ κάποια πλάκα μοῦ βγήκε θεατρικός Συγγραφέας. Καί τή στιγμή πού ἄρχισε νά ὡριμάζει μέσα μου τό πρῶτο μονόπρακτο, μοῦ ξέφυγε στή Ζωγραφική!

Σκιτσογράφος λοιπόν, Γελοιογράφος, Εὐθυμογράφος, Θεατρογράφος, Ἐπιθεωρησιογράφος, Ζωγράφος πάντα Ἀνορθογράφος καί μετά τί;

Χορογράφος; Συμβολαιογράφος;

Μέ τόν Μπόστ τά πάντα εἶναι πιθανά!

Σκέπτομαι τήν ἀπόγνωση τῶν εφοριακῶν, τῶν αισθητικῶν, τῶν κριτικῶν μπροστά σε αὐτό τό φαινόμενο. Ποῦ τόν τοποθετεῖς; ως τί τόν φορολογεῖς; Πῶς τόν κατατάσεις;

Ἐγώ προσωπικά ἔχω βρεῖ μιά λύση.

Τόν κατάταξα στήν Αριστερά καί ξεμπέρδεψα.

Συνοψίζοντας, εἶναι σαφές ὅτι ὁ πονηρός αὐτός Ἀνατολίτης ἔχει σφραγίσει τήν εποχή μας μέ τό χιοῦμορ του. Τό πόσο ζόρικο πράγμα εἶναι νά τό πετύχεις αὐτό, ἕνας Θεός μόνο ξέρει.

Καί τό ξέρει καλά γιατί ποτέ δέν δοκίμασε νά κάνει ἀστεία. Ἁπλῶς δημιούργησε ἕνα Σύμπαν. Ὅπου καί μᾶς πέταξε μέ τις κυβερνήσεις μας, τίς τεχνολογίες μας καί τούς πληθωρισμούς μας. Μόνους κι ἔρημους, ἀλλά πότε - πότε καί με ἕναν Μπόστ. Εὐτυχῶς!...

ΚΩΣΤΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

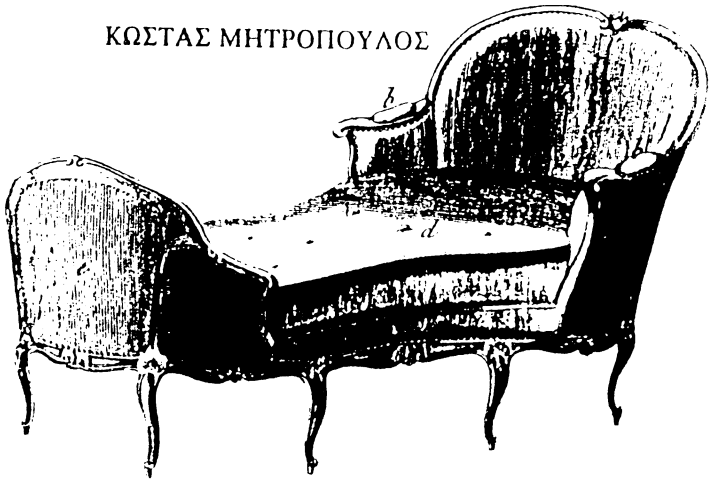

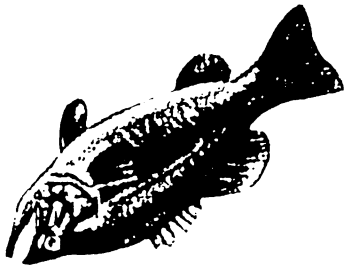

Εἴθισται πρὸ πάσης παραστάσεως, ὁ θεατρικὸς συγγραφεὺς νὰ ἀπολογῆται πρὸς τὸ Κοινόν, εἴτε μὲ σύντομον σημείωμα ἐντὸς τοῦ διαφημιστικοῦ προγράμματος, εἴτε μὲ φλύαρον διατριβὴν εἰς τὰς φιλοξένους ἐφημερίδας, διὰ νὰ κάνη κατανοητὴν τὴν «θέσιν» του. Στὴ «Φαύστα» θέσις δὲν ὑπάρχει. Τὸ ἔργο γράφτηκε σὲ στιγμὴ κεφιοῦ καὶ οὔτε θυμᾶμαι νὰ μὲ «κούρασε», οὔτε τὸ «θέμα της νὰ μὲ ἀπασχολοῦσε χρόνια». Τὸ γραψα τὸ καλοκαίρι τοῦ '63, φιλοδοξώντας νὰ ἔχω στὸ συρτάρι κ' ἕνα ἔργο ποὺ νὰ μὴν εἶναι ἐπίκαιρο καὶ νὰ μπορῆ νὰ παίζεται ἀνεξαρτήτως ἐποχῆς. Τὴν ἰδέα τὴν πῆρα ἀπὸ μιὰ «τραγικὴ ἱστορία» ποὺ εἶχα δώσει πρὸ ἐτῶν ὡς σκίτσο στὸ «Θεατή», τότε ποὺ ἕνας Καρχαρίας στὸ Κερατσίνι, ἔφαγε κάποιο παιδὶ ποὺ κολυμποῦσε. Αὐτὸς στάθηκε ὁ πυρήνας τῆς «Φαύστας», τῆς «Ἀπολεσθεῖς κόρης». Ποιητικῇ ἀδείᾳ, ὁ συγγραφεὺς τὸ παιδὶ τὸ ἔκανε κοριτσάκι καὶ τὸ ἐβάπτισε Ριτσάκι, ἐπειδὴ ἤδη τὸ δραματούργημα τὸ εἶχε ἀρχίσει σὲ δεκαπεντασύλλαβο καὶ τὸν ἐξυπηρέτει ἡ πρωτότυπος ρίμα (ἂν τοῦ ἐχρειάζετο ἀγοράκι, νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι, κατόπιν ὡρίμου σκέψεως, θὰ τὸ ἔβγαζε Γρηγοράκη). Αὐτὴ ἦταν ἡ μόνη δυσκολία ποὺ ἀντιμετώπισε ὁ δραματουργός. Στὸ Κερατσίνι, τὸ παιδὶ ἐξαφανίστηκε. Στὴ «Φαύστα» τὸ «Ριτσάκι» ξαναβρίσκεται μὲ τοὺς γονεῖς του, ἔπειτα ἀπὸ 20 ἔτη, βγαίνοντας ἀπὸ τὴν κοιλιὰ τοῦ κήτους ποὺ ψαρεύει ὁ μανιώδης ψαρᾶς πατέρας.

Παρ' ὅλο ποὺ κατ' ἀρχὴν τὸ ἔργο γράφτηκε ὡς «σκηνικὸ παιχνίδι» στὸ σημεῖο αὐτὸ ὅπου ἡ κόρη ἀφηγεῖται γιὰ τὶς χῶρες ποὺ εἶδε ταξιδεύοντας χρόνια σ' ὅλες τὶς θάλασσες, θὰ γινόταν «πολιτικὸ» μὲ τὴν παρεμβολὴ μερικῶν στίχων τρεχούσης ἐπικαιρότητος, καὶ τὸ Ριτσάκι θὰ ἔλεγε στοὺς γονεῖς του γνῶμες γιὰ τὸ Βιετνάμ, γιὰ τὴν Κύπρο καὶ τὸν Ἅγιο Δομήνικο, ποὺ ὑποτίθεται ὅτι γνώρισε παραπλέοντας στὶς ἀκτές τους. Ὁ σκηνοθέτης ὅμως δὲν ἤθελε πολιτικὴ καὶ ὁ συγγραφεὺς δὲν ἐπέμεινε. Τελικὰ τὸ Ριτσάκι εἶπε μερικὰ ἀνώδυνα πράγματα γιὰ τὸ Θιβὲτ καὶ τὴν Μογγολία κι' ἔτσι συγγραφεὺς καὶ σκηνοθέτης ἔμειναν φίλοι. Αὐτὸ τὸ καλὸ ἔχει ἡ «Φαύστα». Συσφίγγει τοὺς δεσμοὺς σκηνοθετῶν καὶ δημιουργῶν... Εἶναι ἔργον αὐξομειούμενον εἰς διάρκειαν, κατάλληλον δι' ὅλους τοὺς θιάσους καὶ δι' ὅλας τὰς σκηνάς, πράγμα ποὺ οὐδεὶς συγγραφεὺς κατάφερεν εἰς τὴν παγκόσμιον δραματογραφίαν. Αἰσθάνομαι δὲ ἰδιαιτέρως ὑπερήφανος, διότι αὐτὸ ποὺ ὁ Σαίξπηρ καὶ ὁ Αἰσχύλος δὲν κατώρθωσαν νὰ πραγματοποιήσουν, τὸ κατώρθωσα ἐγὼ χωρὶς νὰ κουρασθῶ πολύ. Ἕτερον δὲν ἔχω νὰ προσθέσω.

ΜΠΟΣΤ.

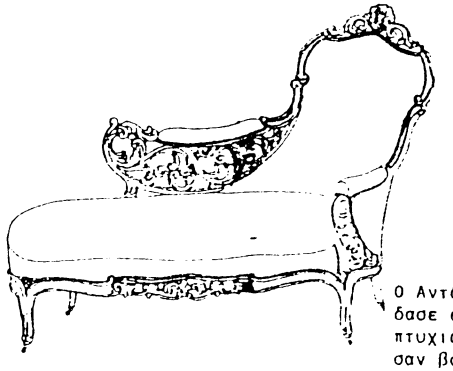

Ο Αντώνης Δαγκλίδης γεννήθηκε στο Κάϊρο (1956), σπούδασε αρχιτεκτονική στο Ε.Μ.Π. και παρακολούθησε μεταπτυχιακά στο Παρίσι. Συνεργάστηκε, στο διάστημα 85-87, σαν βοηθός σκηνογράφου με το Σάββα Χαρατσίδη στις παραστάσεις: Ευριπίδη "ΒΑΚΧΕΣ", σκην. Γ. Σεβαστίκογλου (Εθνικό θέατρο 1985), Μολιέρου "Ο ΑΡΧΟΝΤΟΧΩΡΙΑΤΗΣ", σκην. Γ. Μαργαρίτη (Θέατρο της 'Ανοιξης 1985), "ΠΡΟΣΩΠΟ ΜΕ ΠΡΟΣΩΠΟ", σκην. Ο.Εφραίμωφ (Θίασος Καρέζη-Καζάκου 1985), Σοφοκλή "ΑΝΤΙΓΟΝΗ", σκην. Σπ. Βραχωρίτη (Θεατρική Λέσχη Βόλου 1986), Αριστοφάνη "ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ", σκην. Α. Βουτσινά (Θίασος Λάκη Λαζόπουλου 1986) και Γ. Σεβαστίκογλου "Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ", σκην. Γ. Σεβαστίκογλου (Εθνικό θέατρο 1987). 'Εκανε τα σκηνικά και τα κοστούμια στις θεατρικές παραστάσεις: Μ. Χουρμούζη "Ο ΛΕΠΡΕΝΤΗΣ", σκην. Μ.Παπανικολάου (Θίασος Παράγκα 1987), Η.Στ.Καπετανάκη "Η ΒΕΓΓΕΡΑ", σκην. Θ.Ι.Αρβανίτη (Θίασος Ελλήνων Λουξεμβούργου 1987), στην παράσταση χορού "SIGNS OF LIFE" (Νέα Ομάδα Χορού Αγγέλας Λύρα - Δημοτ. Θέατρο Πειραιά 1987) καθώς και στην παράσταση "Η ΤΕΛΕΤΗ" του Π.Μάτεσι και "Η ΠΟΛΗ" της Λ.Αναγνωστάκη, σε σκην. Θ.Ι.Αρβανίτη (Θίασος Ελλήνων Λουξεμβούργου 1988). Συνεργάστηκε στις τηλεοπτικές ταινίες "ΚΟΚΚΙΝΗ ΚΛΩΣΤΗ" σενάριο Ευγενίας Φακίνου, σκην. Κ.Αυγέρη (ΕΡΤ-1 Ιούλιος 1987) και "Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ", σκην. Λ.Μακρή-Κ.Ταμαδάκη (ΕΡΤ-1 Ιούνιος 1987).

Ο Θ.Ι.Αρβανίτης γεννήθηκε στην Αθήνα (1959). Σπούδασε στο θέατρο Τέχνης της Αθήνας. 'Ελαβε μέρος στις παραστάσεις του Θ.Τ. "ΙΠΠΗΣ" του Αριστοφάνη και "ΥΒΟΝΝΗ" του Γκόμπροβιτς. Είναι παραγωγός ραδιοφωνικών εκπομπών: "Θα σου πω μια ιστορία" (1985-86 Β'πρόγραμμα της ΕΡΤ-1), "Αναπάντεχα" (1986-87 ΕΡΤ-2). 'Εχει σκηνοθετήσει τη "ΒΕΓΓΕΡΑ" του Ηλία Καπετανάκη (Μάιος 1987), την "ΠΟΛΗ" της Λούλας Αναγνωστάκη και την "ΤΕΛΕΤΗ" του Παύλου Μάτεσι με τον θίασο Ελλήνων Λουξεμβούργου.

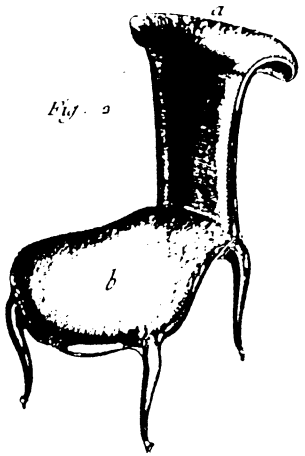

Εἰκ. 9

Αποσπάσματα από τον "Ηρακλή Πρωταγωνιστή" του Γιώργου

Από τὰ 25άρια, ὅμως, καὶ πάνω, στὶς κερκόπορτες τῆς Ὑπόδουλου εἶχαν στριγγυλοκαθήσει ἄνθρωποι μὲ πέτρινη καρδιά. Σύζυγοι ρωτοῦσαν τὶς γυναῖκες τους: "Ἔφτασε ἡ Λέξεις, μὲ παγερὴ ἀδιαφορία:

— Τί εἶπε; Κοντά του;

— Τὸ παιδί του... Σσσσ.

Τώρα στὴ σκηνὴ ἔγῆκε ὁ χορὸς τῶν γερόντων [illegible] κλικὰ καὶ ὁ ἐπικεφαλῆς πάλωνε μὲ τὸν Λύκο [illegible] ποὺ πῆρε τὸ θρόνο τ' ἔγινε αὐτὸς βασιλιάς [illegible] ρὸ τοῦ Ἡρακλῆ (ὁ Ἡρακλῆς ἦταν ἀπὸ [illegible] ταγόμαστε ἐμεῖς στὸ περίπτερο). Ὁ ἀρχηγός τοῦ χοροῦ [illegible] των μίλαγε αὐστηρὰ μὲ τὸν βασιλιὰ Λύκο καὶ τοῦ ἔλεγε: "Τί [illegible] ματα εἶναι αὐτὰ καὶ πετᾶς τὰ παιδιά σου καὶ τὴ γυναίκα σου [illegible] δρόμο, δὲν ντρέπεσαι;". Ὅπως θὰ λέγαμε ἐμεῖς ἀπὸ [illegible] "Τί πράματα εἶναι αὐτά; Πετᾶτε τὰ σκουπίδια σας στὴ [illegible] Γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ!...".

Κι ὁ βασιλιάς, δημοκρατικὸς [illegible] φέρνοντας ἀντιρρήσεις, λέγοντας τὰ ὑπέρ καὶ τὰ κατά [illegible] μουργηθέντος ἐπεισοδίου... Λυπᾶ[illegible] ἀγιά του... [illegible] τῆς, [illegible] Ὠμέ... σκυφτὸ... φτύν.

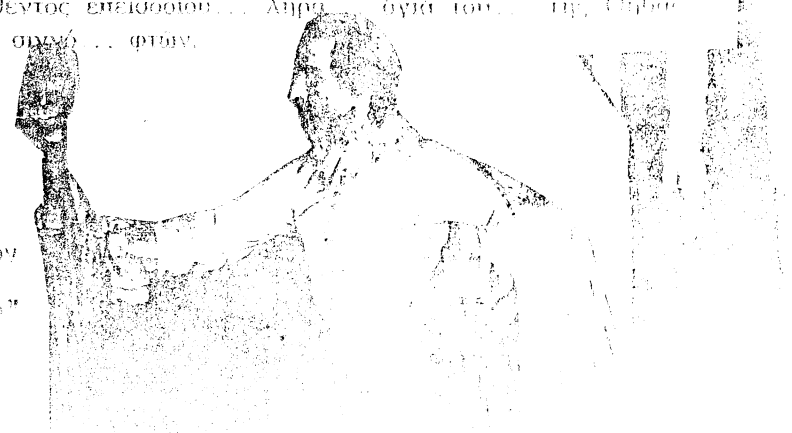

ΓΕΝΙΚΟΣ ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΧΑΡ. ΚΑΙ ΜΙΧ. ΧΡΥΣΑΦΙΔΟΥ — ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΥΔΡΟΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑ ΣΚΕΥΗ

Douches

Εἶναι περιττὸν νὰ συστήσωμεν ἡμεῖς πλὴν ὅτι ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη ἀπέδειξεν παραδέχθη καὶ ἐπέβαλεν διὰ τοῦ νόμου της ἐφαρμόσασα τὴν ὑδροθεραπευτικὴν ὄχι μόνον εἰς τοὺς πάσχοντας ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς καλῶς ἔχοντας πρὸς προλήψιν τῶν νοσημάτων. Δὲν εἶναι ὑπερβολὴ νὰ εἴπωμεν ὅτι τὰ πλεῖστα διὰ τὰ μὴ εἴπωμεν ὅλα τῶν χρονίων νοσημάτων θεραπεύονται σήμερον διὰ ψυχροῦ ὕδατος, ἀπόδειξις ὅτι ἄπασα ἡ Κλινικὴ Ψυχρᾶ Ὑδρο[illegible] κολοσιαίων περιπλείων Ὑδροθερ[illegible] χάριν τοῦ [illegible] εἶπος ἀπο[illegible]

ΜΕΝΤΗΣ ΜΠΟΣΤΑΝΤΖΟΓΛΟΥ

Γεννήθηκε στην Κων/πολη το 1918. Τέλειωσε το Η' Γυμνάσιο και τον ίδιο χρόνο γράφτηκε στη Σχολή Καλών Τεχνών, όπου παρακολούθησε μαθήματα μόνο ένα εξάμηνο. Πρωτάρχισε σαν εικονογράφος βιβλίων και περιοδικών και συνεργάστηκε αργότερα σαν πολιτικός γελοιογράφος και χρονογράφος σε πολλές εφημερίδες. Παράλληλα ασχολήθηκε με το θέατρο και την ζωγραφική. Έγραψε 10 περίπου θεατρικά έργα, έκανε 12 ατομικές εκθέσεις κι έβγαλε αρκετά βιβλία. Το 1966 άνοιξε κατάστημα με την επωνυμία ΛΑΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΙ, διακοσμώντας πάνω από 20.000 αντικείμενα δώρων. Χαρακτηριστικό της θεατρικής του τεχνικής είναι ο «πθεημένος πλατυασμός» και οι αφελείς επεξηγήσεις, πράγμα που δυσαρεστεί μερικούς κακόπιστους, κριτικούς και πολύξερους Θεατρολόγους.

Νο 1	Χωρη	δρ.	300
» 2		»	350

Αἱ τιμαὶ μετὰ τὰς περιοδείας.

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ

+SUICIDIO αρια με την ΚΑΛΛΑΣ απο την οπερα του PONCHIELLI "LA GIOCONDA" +ΠΑΝΤΑ ΜΑΖΙ (Μ.Τραϊφορου/Λ.Ραπιτη) με την ΒΕΜΠΟ + ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ του ΧΑΤΖΗΔΑΚΙ με τον ιδιο στο πιανο και τους κ.κ. Τ.Καλλιρη (κιθαρα),Κ.Σεϊτανιδη (μπασο) και Ν. Λαβρανο (κρουστα) + ενα αποσπασμα απο το MEDIA LOUZ του ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΚΗΛΑΗΔΟΝΗ + DUETTO BUFFO DI DUE GATTI τουG.ROSSINI με τις σοπρανο VICTORIA DE LOS ANGELES και ELISABETH SCHARZKOPF και τον GERALD MOORE στο πιανο + ΕΜΒΑΤΗΡΙΟ και FINALE του ΧΑΤΖΗΔΑΚΙ απο την ταινια " η αλικη στο ναυτικο".....

.....

Ευχαριστούμε την Μαρία Παπαδημητρίου, την Τέσσα Χατζηγιάννη και την Μαρία Μισοπωλινού γιατί μας στάθηκαν σε δύσκολες στιγμές.